

ΟΣΤΡΑΚΟ 12

ΙΝΔΙΑΝΟΙ — ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Π Ο Ν Ι

1

Κοιτάχτε κάτω, Δυτικοί θεοί, κοιτάχτε μας! Κοιτάμε μακριά, στην κατοικία σας.
 Κοιτάχτε κάτω, πού έδω στεκόμαστε, κοιτάχτε μας, ώ δυνατοί έσείς!
 Σεις τής βροντής θεοί, τώρα προσέχτε μας!
 Έσείς θεοί τής άστραπής, τώρα προσέχτε μας!
 Έσείς πού φέρνετε ζωή, τώρα προσέχτε μας!
 Έσείς πού φέρνετε τó θάνατο, τώρα προσέχτε μας!

Κοιτάχτε κάτω, Νότιοι θεοί, κοιτάχτε μας! Κοιτάμε μακριά, στην κατοικία σας.
 Κοιτάχτε κάτω, πού έδω βρισκόμαστε, κοιτάχτε μας, ώ δυνατοί έσείς!
 Σεις του φωτός θεοί τής μέρας, τώρα προσέχτε μας!
 Σεις του φωτός θεοί του ήλιου, τώρα προσέχτε μας!
 Έσείς θεοί τής αύξησης, τώρα προσέχτε μας!
 Έσείς θεοί τής άφθονίας, τώρα προσέχτε μας!

Κοιτάχτε κάτω, Βόρειοι θεοί, κοιτάχτε μας! Κοιτάμε μακριά, στην κατοικία σας.
 Κοιτάχτε κάτω, πού έδω βρισκόμαστε, κοιτάχτε μας, ώ δυνατοί έσείς!
 Έσείς θεοί τής σκοτεινιάς, τώρα προσέχτε μας!
 Σεις του φωτός θεοί του φαγγαριού, τώρα προσέχτε μας!
 Έσείς πού κατευθύνετε, τώρα προσέχτε μας.
 Σεις πού διακρίνετε, τώρα προσέχτε μας!

2

Χό - ό - ό !

Δέν ξέρω αν μπορεί ή φωνή του ανθρώπου ώς τον ούρανο να φτάσει·
 δέν ξέρω αν τις προσευχές μου ό παντοδύναμος θ' ακούσει·
 δέν ξέρω αν θα μου δοθούν τά δώρα πού ζητώ·
 δέν ξέρω αν πραγματικά ν' ακούσουμε μπορούμε των παλιών τον κόσμο
 δέν ξέρω τι θα γίνει στίς μελλοντικές μας μέρες·
 έλπίζω πώς μόνο καλό θα 'ρθει σε σάς, παιδιά μου.

3

Ή μέρα, νάτη! Ή μέρα, νάτη, νάτη!
 Έπληνσε, γιέ μου, σήκωσε τά μάτια σου. Ή μέρα, νάτη! Ή μέρα, νάτη, νάτη!
 Ή μέρα, νάτη! Ή μέρα, νάτη, νάτη!
 Κοίταξε πάνω, γιέ μου, δές τη μέρα. Ή μέρα, νάτη! Ή μέρα, νάτη, νάτη!
 Ή μέρα, νάτη! Ή μέρα, νάτη, νάτη!

Νά, τó ζαρκαδι! Νά, τó ζαρκαδι, τó ζαρκαδι!
 έρχεται άπ' τον κρυφώνα της τής νύχτας. Ή μέρα, νάτη! Ή μέρα, νάτη, νάτη!
 Νά, τó ζαρκαδι! Νά, τó ζαρκαδι, τó ζαρκαδι!

"Όλα τὰ πλάσματα ξυπνοῦν καὶ βλέπουνε τὸ φῶς. Ἡ μέρα, νάτη! Ἡ μέρα, νάτη, νάτη!

Ἡ μέρα, νάτη! Ἡ μέρα, νάτη, νάτη!

4

Πάνω ἀπὸ τὸ λιβάδι φέρνει γύρους πού ὄλο ἀνοίγουν ἢ σκιά ἐνὸς πουλιοῦ τριγύρο μου, ὅπως περπατῶ
στρέφω τὰ μάτια πρὸς τὰ πάνω, ἢ Κάγουας μὲ κοιτάει, στρέφεται μὲ χτυπάμενα φτερὰ καὶ πάει μακριά.

Τριγύρο ἀπὸ ἓνα δέντρο φέρνοντας γύρους πού ὄλο ἀνοίγουν ἓνας ἀετὸς φυλάει ἔ-
γρυπνος τὴ φωλιά του·
ἄγρια κρᾶζει στέλνοντας μακριὰ τὴν πρόκλησή του, πού ἀντηχεῖ πλατιὰ στὴ χῶ-
ρα, τοὺς ἐχθροὺς καλώντας.

5

Κοίταξε πού ἀνεβαίνουν, ἀνεβαίνουν
πάνω ἀπ' τὴ γραμμὴ ὅπου ἀπαντᾶει ὁ οὐρανὸς τὴ γῆ.

Πλειάδες!

"Ω, νά! Ἀνεβαίνοντας ἔρχονται νὰ μᾶς ὀδηγήσουν,
σ' ἀσφάλεια κατευθύνοντάς μας καὶ κρατώντας μας σὰν ἕναν·

Πλειάδες,

διδάχτε μᾶς ὅπως ἐσεῖς νὰ εἴμαστε ἐνωμένοι.

6

α

"Ω Πρωινό Ἀστέρι, σὲ ζητᾶμε!

Τὸ φῶς σου ἔρχεται ἀμυδρὸ ἀπ' οὐρανοὺς ἀπόμακρους·

σὲ βλέπουμε, καὶ χάνεσαι μετὰ.

Ἀστέρι Πρωινό, μᾶς ἔφερρες ζωή.

β

"Ω Πρωινό Ἀστέρι, βλέπουμε τὸ σχῆμα σου!

Ἡρθες ντυμένος μὲ λαμπρὰ φορέματα,

ρόδινο φῶς ἄγγιξε τὸ λοφίο σου.

Ἀστέρι Πρωινό, χάνεσαι τώρα.

γ

"Ω Αὐγὴ νεανική, σένα ζητᾶμε!

Τὸ φῶς σου ἔρχεται ἀμυδρὸ ἀπ' οὐρανοὺς ἀπόμακρους·

σὲ βλέπουμε, καὶ χάνεσαι μετὰ.

Νεανικὴ Αὐγὴ, μᾶς ἔφερρες ζωή.

δ

"Ω Αὐγὴ νεανική, σὲ βλέπουμε νὰ φτάνεις!

Τὸ φλογερὸ σου φῶς γίνεται πιὸ λαμπρό,

καθὼς κοντὰ, κοντύτερα ἔρχεσαι σ' ἀλήθεια.

Νεανικὴ Αὐγὴ, χάνεσαι τώρα.

7

Τιράγουα, ἐπάκουσε! Ἴσχυρέ,
 ὀρθοὶ προσμένουμε τὴν προσταγή σου ἐδῶ.
 Ἡ Μάνα Ἀραποσίτι ὀρθὴ προσμένει,
 προσμένει νὰ σὲ ὑπηρετήσῃ ἐδῶ
 ἢ Μάνα Ἀραποσίτι στέκει καὶ προσμένει ἐδῶ.

Τιράγουα, ἐπάκουσε! Ἴσχυρέ,
 κοίταξε, ἔμεις στὴν κατοικία σου στεκόμαστε,
 ἢ Μάνα Ἀραποσίτι στέκει ἐκεῖ,
 ἐγένηκε ὁδηγός
 ἢ Μάνα Ἀραποσίτι ἐγένηκε ὁδηγός.

Τιράγουα, ἐπάκουσε! Ἴσχυρέ,
 τὸ δρόμο τῆς αὐγῆς παίρνομε πάλι,
 ἢ Μάνα Ἀραποσίτι, ὁδηγώντας μας,
 κρατάει τὸ σύμβολό της
 ἢ Μάνα Ἀραποσίτι δυνατὰ ὁδηγεῖ. . .

8

Μητέρα Ἀραποσίτι, ὦ ἄκου! Ἄνοιξε τὸ δρόμο σου!
 Νά! Ὅπως ζυγώνουμε, ἄς ἀγγίξουν οἱ ψυχές μας τὴ δική σου,
 ἐνῶ σοῦ προσευχόμαστε:
 Δός μας παιδιά! Μητέρα Ἀραποσίτι, ὦ ἄκου!

Μητέρα Ἀραποσίτι, ὦ ἄκου! Ἄνοιξε τὸ δρόμο σου!
 Νά! τὸ κεφάλι σκύβουμε, ἐνῶ ἀγγίξουν οἱ ψυχές μας τὴ δική σου.
 Τότε σὰν ἕνας νοῦς
 διάλεξε Γιό. Μητέρα Ἀραποσίτι, ὦ ἄκου!

Μητέρα Ἀραποσίτι, ὦ ἄκου! Ἄνοιξε τὸ δρόμο σου!
 Νά! Μὲ στητὸ κεφάλι στέκεται ἡ Μητέρα, καὶ μετὰ
 κινιέται στὸν ἀέρα,
 πρὸς τὴν ἀποστολή της γέρνοντας. Μητέρα Ἀραποσίτι, ὦ ἄκου!

Μητέρα Ἀραποσίτι, ὦ ἄκου! Ἄνοιξε τὸ δρόμο σου!
 Νά! Τώρα λόφους καὶ ρέματα περνώντας προχωράμε,
 τὸ δρόμο μας ἀκολουθώντας
 γιὰ τῶν παιδιῶν τὴ γῆ. Μητέρα Ἀραποσίτι, ὦ ἄκου!

Μητέρα Ἀραποσίτι, ὦ ἄκου! Ἄνοιξε τὸ δρόμο σου!
 Νά! Τὸ ταξίδι μας κοντεύει νὰ τελειώσει,
 κοιτάμε στὴν παράξενη τὴ γῆ,
 γυρεύοντας ἐκεῖ παιδιά! Μητέρα Ἀραποσίτι, ὦ ἄκου!

Μητέρα Ἀραποσίτι, ὦ ἄκου! Ἄνοιξε τὸ δρόμο σου!
 Νά! Βλέπουν τὰ μάτια μας ἐκεῖ ποῦ κατοικοῦν.
 Μὲς στὸ χωριό τους περπατάμε
 γυρεύοντας ἐκεῖ τὸ Γιό! Μητέρα Ἀραποσίτι, ὦ ἄκου!

Μητέρα Ἀραποσίτι, ὦ ἄκου! Ἄνοιξε τὸ δρόμο σου!
 Νά! Βρίσκουμε τὴν κατοικία σου, τὴν πόρτα τῆς περνώμε.
 Κομμάται· ξαπλωμένους,
 δὲν ξέρει πῶς ἐδῶ εἴμαστε. Μητέρα Ἀραποσίτι, ὦ ἄκου!

Μητέρα Ἀραποσίτι, ὦ ἄκου! Ἄνοιξε τὸ δρόμο σου!
 Νά! Τώρα στ' ἄγγιγιά τῆς ἔρχεται ἓνα ὄνειρο·
 καὶ τότε ἓνα πουλι φωνάζει «Γιέ μου!»,
 ἐνῶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀποκρίνεται. Μητέρα Ἀραποσίτι, ὦ ἄκου!

9

Ἀκοῦστε! Ἔτσι ἐγινε:
 Τίς μέρες τίς παλιές, ἓνας Ἠγέτης μὲ τοὺς ἄντρες τοῦ
 προχώρασαν σὲ τούτη τὴν πλατιὰ τῆ γῆ, τοῦ ἀνθρώπου τὴν πλατιὰ τὴν κατοικία,
 ποὺ ἔχει σκεπὴ τὸν οὐρανό, ὅπου κατοικοῦνε οἱ θεοί.
 Φτάσανε κάπου, ποὺ κανένας δὲ μπορεῖ νὰ πεῖ,
 μεγάλους κινδύνους πέρασαν καὶ νικήσαν:
 μετὰ, σὰν ξαναγεννημένοι στέκοντας μὲς στὴ ζωή,
 κάθε πολεμιστῆς πέταξε τ' ὄνομά του,
 ποὺ ἦταν πρὶν δικό του, κι ὅμως αὐτὰ τὰ ἔργα γίναν.

Ἀκοῦστε! Ὁ Ἠγέτης μὲ τοὺς ἄντρες τοῦ
 φτιάσαν ἐκεῖ τῆς Νίκης τὸ Τραγοῦδι κι ἔβαλαν σημάδι,
 ποὺ στέκει νὰ τὸ ξεπεράστε, ἂν νὰ τοὺς μοιάστε θέλετε!

Ἀκοῦστε! Ὁ Ἠγέτης μὲ τοὺς ἄντρες τοῦ
 μετὰ γυρίσανε πρὸς τὴν πατρίδα. Τὸ Τραγοῦδι τοὺς τῆς Νίκης
 ἀνάγγειλε πῶς φτάνουνε· καὶ τὸ χωριὸ σηκώθηκε,
 καίταξε πρὸς τὸ λόφο, ποὺ στὴν κορυφή του
 στεκόσαντε οἱ ἄντρες οἱ γενναῖοι τραγουδώντας τὸ τραγοῦδι τους,
 μ' αὐτὸ κηρύχοντας τὴν εὐνοια τῶν θεῶν
 ποὺ ὅλα τὰ προηγούμενα τὰ ἔργα ξεπεράσαν,
 νέα τὴν ἀξίωσή τους κάνανε νὰ λογαριάζονται ἄντρες.

Ἀκοῦστε! Αὐτὴ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ φτωχοῦ ἡ προσευχὴ προχώρησε,
 μὲ βιάση πέρα στὰ γαλάζια
 οὐράνια τὰ φηλὰ καὶ ζύγωσε κείνο τὸ μέρος
 ἄκοῦστε! - ὅπου κατοικοῦνε οἱ κατώτεροι θεοί
 - ἀκοῦστε! - κι ὁ μέγας ὁ Τιράγους, ἀπ' ὅλους ὁ πιὸ δυνατός!

Ἀκοῦστε! Κι ἔτσι ἐγινε ἡ προσευχὴ
 ποὺ στάλθηκε ἀπ' αὐτὸν τὸν ἄντρα νὰ κερδίσει ὅλων τῶν θεῶν
 τὴ συγκατάθεση. Γιατὶ κάθε θεὸς στὴ θέση του
 τὴ σκέψη του φωνάζει, δέχεται ἢ ἀπορρίπτει
 τὴν ἱκετευτικὴ κραυγὴ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ζητᾷ βοήθεια·
 μὰ κανεὶς δὲ γίνεται νὰ κάνει τίποτα, ὥσπου τὸ Συμβούλιο τὸ μεγάλο
 νὰ συμφωνήσει, νὰ σκεφτεῖ σὰν ἓνας νοῦς,
 μιὰ θέληση νὰ χεῖ μοναχά, ποὺ πρέπει ὅλοι νὰ τὴν ἀκοῦνε.
 Ἀκοῦστε! Τὸ Συμβούλιο ἔδωσε τὴ συγκατάθεση
 - ἀκοῦστε! - κι ὁ μέγας ὁ Τιράγους, ἀπ' ὅλους ὁ πιὸ δυνατός.

Ἄκουστε! Ἔτσι ἔγινε:

Ὁ Ἥγέτης τῆ βοήθεια ἄρπαξε πού στείλαν οἱ θεοί·
καί πιά περπάτησε γερός καί δυνατός,
τοὺς ἄντρες του ὀδηγώντας μέσα ἀπὸ κινδύνους σκοτεινοὺς
καί ξέροντας πὼς τίποτα νὰ τὸν χτυπήσει δὲ μπορεῖ,
αὐτόν, πού νίκη τοῦ εἶχανε ὑποσχεθεῖ οἱ θεοί.
Προσέχτε! Ἄλλη μιὰ φορά τοῦ ἀλλάζω τ' ὄνομα!

Ἄκουστε! Ριρούτς Ἰκατίτ, ἔτσι
τὸν λέγαμε, μὲ τ' ὄνομα πού κέρδισε
πολλὲς μέρες πρωτύτερα, ἔργο σημαδεύοντας,
πού ἔπραξε καλά, ὁμως ξεπερασμένο τώρα.

Ἄκουστε! Τὸ ἔργο του τὸν ὕψωσε
ἐκεῖ, πού ἔγαν ἄντρα βλέπει ὀλόκληρη ἡ φυλὴ του
ντυμένον νέα φήμη, δυνατὸ μὲ νέα δύναμη,
πού κέρδισαν τὰ ἔργα του, εὐλογημένη ἀπ' τοὺς θεοῦς.

10

Προτοῦ νὰ γίνεῖ ὁ κόσμος, εἴμαστε ὅλοι μας μέσα στὴ Γῆ.

Ἡ Μάνα Ἀραποσίτι κίνηση προκάλεσε. Ἔδωκε ζωὴ.

Κι ὅταν ἐδόθηκε ἡ ζωὴ, κινήσαμε κατὰ τὴν ἐπιφάνεια:
ὀλόρθοι νὰ σταθοῦμε, ἄνθρωποι!

Τὸ ὄν ἐγένηκε ἄνθρωπος! Καί εἶναι πρόσωπο!

Καί ἦρθε δύναμη σ' αὐτὸ τὸ πρόσωπο·

μορφὴ εἶχαμε ἓνα μὲ τὴν ἐξυπνάδα, κι εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ προχωρήσουμε

- ὁμως ἡ Μάνα Ἀραποσίτι μᾶς εἰδοποιεῖ πὼς εἶναι ἀκόμη ἡ Γῆ κατακλυσμένη.

Τώρα ἡ Μάνα Ἀραποσίτι μᾶς κηρύχνει πὼς ἐτέλειωσε ὁ κατακλυσμός κι ἡ Γῆ εἶ-
ναι τώρα πράσινη.

Ἡ Μάνα Ἀραποσίτι δίνει προσαγὴ ν' ἀνέβει ὁ λαὸς στὴν ἐπιφάνεια.

Τοὺς σύναξε ἡ Μάνα Ἀραποσίτι, κι εἶναι στὰ μισὰ τοῦ δρόμου πρὸς τὴν ἐπιφάνεια·

τοὺς ὀδηγáει ἡ Μάνα Ἀραποσίτι, ὡς κοντὰ στὴν ἐπιφάνεια τῆς Γῆς·

στὴν ἐπιφάνεια τοὺς φέρνει ἡ Μάνα Ἀραποσίτι. Καί παρουσιάζεται τὸ πρῶτα.

Τοὺς ὀδηγáει ἀκόμη ἡ Μάνα Ἀραποσίτι. Ἔχουν βγεῖ ὡς τὴν ὀσφύ.

Πατοῦν στὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς.

Τώρα ἔχουν ὅλοι προχωρήσει· καί τοὺς ὀδηγáει ἡ Μάνα Ἀραποσίτι ἀπ' τὴν ἀνα-
τολὴ στὴ δύση.

Τοὺς ὀδηγáει ἡ Μάνα Ἀραποσίτι ἐκεῖ πού εἶναι νὰ κατοικήσουν.

Ὅλα γινήκαν! Εἶναι ὅλα τέλεια!

11

Γιὰ νὰ δῶ, εἶναι ἀληθινή,

γιὰ νὰ δῶ, εἶναι ἀληθινή,

γιὰ νὰ δῶ, εἶναι ἀληθινή

αὐτὴ ἡ ζωὴ πού ζῶ ;

Ἔσεῖς θεοί, πού ὅλα τὰ μέρη κατοικεῖτε,

γιὰ νὰ δῶ, εἶναι ἀληθινή

αὐτὴ ἡ ζωὴ πού ζῶ ;

Σημειώσεις

"Όλα τὰ τραγούδια (ἐκτὸς ἀπὸ τὸ τελευταῖο πὺ εἶναι πολεμικὸ) περιλαμβάνονται στὴν τελετουργία Πολλὰ παιδιά, μαζί μ' ἄλλα τραγούδια, μικρὰ καὶ μεγάλα. Στὸ ἀρ. 2 οἱ στίχοι ἐκτὸς ἀπ' τὸν πρῶτο εἶναι μιὰ πανομοιότυπη ἐπανάληψη, ὅμως μεταφράστηκε διαφορετικὰ στ' ἀγγλικά γιὰ ν' ἀποδοθεῖ τὸ γλωσσικὸ τους περιεχόμενο.

Μετάφραση ἀπ' τ' ἀγγλικά : Σωκρ. Λ. Σκαρτσῆς

